

Η ΧΡΕΟΚΟΠΙΑ ΧΤΥΠΑΕΙ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΠΟΛΛΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΠΟΛΕΩΝ! (του Γιώργου Αγγελόπουλου)

Με τον ελάχιστο μισθό αμείβονται όλοι στον Δήμο του Σκράντον

Πρώτα ήρθε η κρίση των ενυπόθηκων δανείων υψηλού κινδύνου και τώρα πόλεις ολόκληρες κηρύσσουν πτώχευση στις ΗΠΑ – πόλεις όπως το Σκράντον, το Σαν Μπερναρντίνο, το Στόκτον, το Μάμουθ Λέικς.

Ειδικοί κάνουν λόγο για έναν πύργο από τραπουλόχαρτα που έχει αρχίσει να πέφτει.

Το Σκράντον είναι μια πρώην βιομηχανική πόλη 76.000 κατοίκων στη Βορειοανατολική Πενσιλβάνια, η οποία βρίσκεται σε κρίση.

Τα ταμεία της πόλης είναι άδεια και τα χρέη τεράστια.

Την περασμένη εβδομάδα οι απολαβές όλων των εργαζομένων του δήμου – περιλαμβανομένων των πυροσβεστών, των αστυνομικών και του δημάρχου – μειώθηκαν στο ύψος του ελάχιστου μισθού (7,25 δολάρια – 6 ευρώ – την ώρα). Έτσι, ο αρχηγός της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας του Σκράντον αμείβεται πλέον με όσα αμείβεται αλλού στις ΗΠΑ ένας ψήστης χάμπουργκερ.

Το Σκράντον είναι μία από τις πολλές αμερικανικές κοινότητες που αντιμετωπίζουν το φάσμα της χρεοκοπίας, επισημαίνει ο Πολ Χάρις στη βρετανική «Ομπζέρβερ». Τον περασμένο μήνα τρεις πόλεις της Καλιφόρνιας – οι Σαν Μπερναρντίνο, Στόκτον και Μάμουθ Λέικς – κήρυξαν πτώχευση υπό το βάρος τεράστιων χρεών και μειωμένων εισοδημάτων. Την περασμένη εβδομάδα ο Μάικλ Κόλμαν, σύμβουλος δημοσιονομικής πολιτικής της Ένωσης Πόλεων της Καλιφόρνιας, προειδοποίησε στους «Λος Αντζελες Τάιμς» ότι μερικές μικρότερες πόλεις στην Πολιτεία «μπορεί να πάσουν να υπάρχουν».

Σύμβολο της κρίσης

Το Σκράντον είναι ένα σύμβολο της αμερικανικής οικονομικής κρίσης. Τα προβλήματά του δεν οφείλονται σε έναν παράγοντα αλλά σε πολλούς, οι οποίοι επιδρούν σε πολλές παρόμοιες κοινότητες. Ο πιο προφανής είναι η μείωση της βιομηχανικής παραγωγής, καθώς οι δουλειές πήγαν στο εξωτερικό και ο πληθυσμός του είναι σήμερα σχεδόν ο μισός από αυτόν που ήταν το 1940. Ωστόσο οι δημοτικές Αρχές της πόλης δεν προσαρμόστηκαν στη μείωση του μεγέθους της και διατήρησαν υψηλούς μισθούς και συντάξεις, χωρίς να έχουν πλέον τα έσοδα για να τους στηρίξουν. Επιπλέον, το δημοτικό συμβούλιο του Σκράντον αρνείται να εγκρίνει μια αύξηση των φόρων που θα αποσοβούσε τη δημοσιονομική καταστροφή. Στην εποχή του υπερσυντηρητικού Tea Party το να μιλάς για αύξηση των φόρων στις ΗΠΑ παραμένει πολιτικά επικίνδυνο, ακόμη και μπροστά στη χρεοκοπία.

Ο φόβος για τη χρεοκοπία αμερικανικών πόλεων χρονολογείται από τον Δεκέμβριο του 2011, όταν μια γνωστή αναλύτρια της Γουόλ Στριτ, η Μέρεντιθ Γουίτνι, προκάλεσε πανικό στην αγορά των δημοτικών οικονομολόγων λέγοντας στην τηλεόραση ότι πιστεύει πως θα υπάρξουν στο όχι πολύ μακρινό μέλλον «50 έως 100 μεγάλες χρεοκοπίες» πόλεων με υπερβολικά μεγάλα χρέη.

Η φούσκα του Στόκτον

Στην περίπτωση του Στόκτον, στην Καλιφόρνια, οι οικονομικές δυσκολίες της πόλης προέρχονται από χρόνια κοντόφθαλμης πολιτικής, εξαιτίας της οποίας μια πόλη 300.000 κατοίκων πρέπει να πληρώνει κάθε χρόνο 20 εκατ. δολάρια μόνο και μόνο για την εξυπηρέτηση του χρέους της. Για χρόνια ο δήμος έδινε με κάθε ευκαιρία αυξήσεις στους εργαζομένους του. Και όσο τα έσοδα από τους φόρους ακινήτων αυξάνονταν, το πράγμα προχωρούσε. Οι αξίες των σπιτιών στο Στόκτον τετραπλασιάστηκαν από το 2000 έως το 2006, επιτρέποντας στην πόλη να ξοδεύει σαν μεθυσμένος ναύτης... Η φούσκα όμως έσκασε, οι εισπράξεις μειώθηκαν και τώρα η πόλη έχει 15% ανεργία και είναι αδύνατο να ανταποκριθεί στις οικονομικές υποχρεώσεις που δημιούργησε τον καιρό της ευφορίας. Αρχισε να μειώνει τις παροχές, να

κλείνει πάρκα και βιβλιοθήκες, να απολύει αστυνομικούς και πυροσβέστες. Η εγκληματικότητα αυξήθηκε, η φτώχεια το ίδιο.

Η Πρόταση 13

Τα προβλήματα πόλεων της Καλιφόρνιας όπως το Στόκτον ή το Μάμουθ Λέικς έχουν τις ρίζες τους στην Πρόταση 13 που υιοθετήθηκε από τους ψηφοφόρους το 1978: πάγωσαν οι φόροι στα ακίνητα και απαιτείται πλειοψηφία δύο τρίτων στη Γερουσία της Πολιτείας για την ψήφιση οποιασδήποτε σημαντικής φορολογικής αύξησης. Παρά την υιοθέτηση του νόμου, οι Καλιφορνέζοι συνέχισαν να ζητούν ακριβές υπηρεσίες, με αποτέλεσμα η πόλη να χρεώνεται. Σήμερα οι Καλιφορνέζοι αντιλαμβάνονται μια νέα πραγματικότητα: η καλή διακυβέρνηση δεν είναι ποτέ δωρεάν.

Γιώργος Αγγελόπουλος

Πηγή/φωτό: Τα Νέα